

פרטיכל סטנוגרפיה

של התיאי'עשות בעניין ערביי-ישראל.

השעה: 17.00

ירושלים, 14.3.1976.

נ כחו: | רה"מ י. רבינז, השר י. גליili, שר המשטרה ש. הלל, שר המשפטים ח. צדוק
מנכל מש. רה"מ א. ערוץ, מנכל מש. הפנים - מר קוברסקי, ראש שביב-א. אחיטוב, א. דקל
מנהל מקרקעי-ישראל מ. זורע, יועץ רה"מ א. שרון, מנהל לשכת רה"מ א. מזרחי,
מצביר צבאי לרה"מ תא"ל א. פורן, מר [ ] (שב"כ).

שם: מיתה יפה.

ג. רבינז: בעיות העربים מחולקות לאלה שבמדינות-ערב, בשטחים ובישראל.
הנושא היום הינו ערביי-ישראל, על רקע הידיעות שכאילו מתוכננת או לא-
מתוכננת פעולה הנקאת "יוס-האדמה" לקרה ה-30 במרץ.

שאלה ראשונה שאני רוצה לדעת עליה תשובה מופנית אל זו: הממשלה קבלה
החלטה: האם היא מתבצעת? (בעניין ההפקעות). האם שר-הوزר חתום על הצו או לא?

מ. זורע: איני יודע. לא עד כה שידוע לי. לא ידוע לי דבר. הוא צריך היה
לחתום על סעיף 5 וסעיף 7, לפי הפקודה.

י. רבינז: לא כדאי לעכב זאת יותר מדי.

ח. צדוק: אני הבנתי שאחרי החלטת-הממשלה - זה עניין לפעולה שגרתית.
זה עניין לשר-הوزר. הדיוון היה למשה על כך, שר-הوزר הודיע הממשלה
על כוונתו לעשות כך והממשלה רשה זאת לפניה.

י. רבינז: פרוייקט - בדוק: א. האם שר-הوزר חתום על ההפקעות בהתאם להחלטת-הממשלה;
אם לאו - מתי הוא מתכוון לעשות זאת.

ש. הלל: אחרי החתימה - זה נכנס פורמלית לתוקף?

ח. צדוק: מיד.

מ. זורע: אחרי פרסום בילוט-ഫרסום.

צדוק: לאחר מכן, ולא לאחות עד ה-30 בחודש.

י. רבינז: דבר שני: מה ידוע לנו מבחינת הכנות?

ב. : ברשותך, אני רוצה לס考 בקשר, מ-6 בחודש ואילך, והධוווח נכוון לאותם.
לאחר פרסום ההחלטה הממשלה על הגליל ארגנה, ביוזמת רק"ח, הוועדה
המתמדת למקבב ולהגנה על אדמות ערביות - התקנסות בנצרת ב-6 במרץ. בכנס זה, השתתפו 80 איש,
שהרכבים היה - 14 יו"ר מועצות מקומיות ערביות, מבין 50 יושבי-ראש המועצות; חברי הוועדה
כולה להגנת האדמות, שמperfם מגיע לשלושים איש, חברי רק"ח ועוד אנשים אחרים.
לאחר השמעה הנואמים השווים של חלק מבאי-הכנים - הוזקרו על-ידי מצביר-הכנים
ההחלטה ודרישות, על-ידי איש בשם שחאה, שהינו בומר אנגלי-קנדי נוצרי, מנצרת העיר, והוא
המצביר והרוח החיים שם.

יש כאן שני דברים: היו החלטות והיו דרישות, שלא נבעו ישירות מהנאומים

בכנס, אלא היו מוכנות מראש.

ההחלטות הן חמיש במספר ואומרות: להכריז על 30 במרץ כיום האדמה.

לארגן באותו היום (יום שלישי, שהוא יום הכנסת) שביתה כללית במגזר הערבי - שביתה-לימודים, מසחר ועובדת; לקיים הפגנה בשעות-הבוקר ליד הכנסת ומשרד רה"מ; לבקש רשות לעורר הפגנה ברחוות-ירושלים. לא מדובר בסעיף ראשון על בקשת רשות להפגנה ליד הכנסת ומשרד רה"מ, אלא בהחלטות כתוב לקאים, ובסעיף ד' - לבקש רשות.

לבקש להיפגש עם ועדת חוקה-חוק ומשפט ולבקש לחוק חוק להגנה על זכויות העربים בישראל ואדמותיהם.

יש עוד סדרת-דרישות, אבל בעיקר - אין לטפל בהפקעות בעבר, באדמות שהופקו מערבים וכו'.

במשך היחד-7 במרץ פגישה-הכנה בכפר ראניה. אחד הכפרים הנפגעים מההפקעה, בה נפוגעה נצרת וחמשה כפרים. נציגי כפר קאניה לא היו וארבעה כפרים השתתפו בכנס ובו סוכמו מספר דברים.

אחד הדברים שעיליהם סוכם - לארגן כנס-מכין ב-20 בחודש, עיין מהלך, כדוגמת זה שארגן, כאשר בסכניין הוכרז על שטח אש 9.

הכוונה להתנגד להפקעות ולארגן ועד משותף של חמישת הכפרים על-מנת המשיך ב מגע עם השלטונות ולאמצח החלטות 6 במרץ.

נושא מאשד, הוא קיבל את ההחלטה, אבל טען שהוא בשלב מוקדם עם השלטונות בוגר להחלפת קרקע והוא רוצה לבחון נושא דונם תמורה דוונם, אבל במקורו - המועצה שלו עומדת מאחוריו החלטת כנס זה. זה היה ב-8 בחודש.

ב-11 במרץ התקנס בחיפה הוועד הארץ של ארגון ראשי-המוסדות המקומיות הערביות. יש להם ועד ארצי, שהמענין בו, שיש בתוכו ראש-מועצה טירה, שהוא טיפול חיובי, והוא לא הזמן לוועדה בכלל. לא ברור אם זה בכוונה, אבל עובדה שלא הזמן; כן לא הזמן ראש-מועצה סכניין, ועוד. הלך-הרוח היה שם, שאין ברירה לראשי-המוסדות המקומיות, אלא להצטרף להחלטת 6 במרץ.

הסיכום היה, שהצטרפות לא תהיה לאלהר, אלא אחר שנקבעו שתי פגישות עם השלטונות - האחת ב-7 בחודש, בחמש מועצות - לבחון עם המינהל. באותו כנס הובטח לקאים בחודש, עם חברי המועצות המקומיות, ובינתיים הדעה הייתה שכדי לבטל אותו.

הם חשבו לחברו בצורה אולטימטיבית להקפיאה-ההחלטה בדבר הפקעות ולהחזיר את הדיוון לממשלה. והיה אם נציגי השלטונות יקבלו החלטה זו, לא יתמכו. במידה ולא תתקבל תביעתם - יצטרפו פה-אחד להחלטות 6 במרץ, דבר שיחייב את כל ראשי-המוסדות המקומיות.

אחר פגישה זו הם פנו לשני פעילי הוועד להגנת האדמות, ואלה הם

עו"ד חנה נקריה ומחמוד ניארי וסייעו על החלטות-הוועד הארץ של יוז"ר-המוסדות המקומיות המערביות. שני אלה דרשו מהם להצטרף לאלטרנטיבתה, בקשה להחלטה מ-6 במרץ. זה דבר שלא היו מוכנים לו, אבל חמכו בפרסום הכרז שהורוץ בכל כפרי המיעוטים בארץ.

הכרז מדבר בשם שני גופים אלה, כאשר אחד - הוועד להגנה על הקרקע, ועוד

חברי המועצות המקומיות.

הגוף העיקרי שפועל היום בשטח - זו המפלגה, כולל רק"ח.

ג. רבין: האווים נחתמו ונשלחו ביום ד' לאחר מכן.

מ. זורע: אני יכול להגיד את זה, לפי צו 19, אבל זה עלול להביא לתגובה.

א. אחישוב: על זה צריך לדון - מתי לעשות זאת.

ב-10 בחודש הוקם ועד להגנה על קרקע חיפה. לא לדבר על כך היום. רק"ח

ב. :

היא הפעילה ביותר בשטח זה. דברים משמעותיים היו דברי טופיק זיאט, שאמר שאסור לעשות את הכל יחד ב-30 בחודש, כי אחר-כך תהיה ירידת, אלא צריך להמשיך ולהפוך כל יום ליום אל-ארד. צריך לקיים שביתות, השבתות והפוגנות, כדי לחתולזה אופי מתחשך. אלה דברים שהמפלגה אמaza אותם. חמוד ניראי מזיע שיגור משלחות לאו"ם והמצחיר אמר, שיש כנס של יעור בקנדה, וצריך להציג זאת גם שם, על-ידי משלחת.

המפלגה קבעה - א. לכns באיזה מأهل את כל חברי-המפלגה ולדאוג שהחיה השתפות רבה של אחרים ככל-האפשר, הכנה להפוגנת-כוח ל-30 בחודש. וכן, להכין על 30 בחודש כיום שביתה כללי.

בראש המשלחות יהיו אנשי רק"ח שייהיו הרוח החיה בהפגנה ויפעלו את ההפגנות בהתאם להבנתם. כל סניף-בפר צריך לארגן הסעה ולגייס כספים ובطוווח ארכן יותר - יהיו משלחות לאו"ם ובקנדה.

הפעלו את אנשינו בשטח, לביקורת המצב ולشيخות-בדיקה ושכנוע.

المצב בגליל היום הוא כזה, שהינו בנוי בעיקר על הערכות הנכונות ליום אתמול (על מה שיקרה ב-30 בחודש). באוצר הגליל, הכפר גוש-חלב, הכפר פקיעין, חורפש ובית-ג'ן - שם תהיה הענוות לשבייה, בעיקר בקרבת חובי רק"ח ובקיסרה, בעיקר בגליל תפן (אדמות תפן).

באוצר עמק הכרמים ישנה פעילות רבה של רק"ח. הם מארגנים נסיעות

وعניין הצליפות להפגנות בירושלים לחובי רק"ח ולהלאומנים. ראש מועצת רמה הוא ראש מועצה יחיד באוצר, שמתבטה שיפעל ברוח הכנס ואינו מוכן לשכנע אנשים לרדת מהתכנית להפגין ולשבות. שם צפואה הענוות.

באוצר הגליל המערבי - אנשי רק"ח אוספים כספים לשכירת אוטובוסים להפגנה.

הערכה, שייענו מוחבי רק"ח ובנקי, בסך הכל תהיה הענוות רבה באוצר זה, בעיקר בחובי רק"ח בכפר יאסיף, ابو סנאן, נאקר וגדידה . . .

א. אחיטוב: רק"ח - זה לא המפלגה - אלא הפריפריה. זה בסדר-גודל של חמשים אחוץ מבعلي זכות-ההצעה.

ב. ■ : באוצר עכו השביטה תהיה בקרבת אנשים הנמצאים ברק"ח. בחיפה הענוות תהיה קטנה מאד. הסוחרים דוחים זאת.

באוצר ערבה, סכניין ודייר האנה, שבייה כמעט מלאה של עבודה ומסחר.

(קורא רשימת יישובים באוצרים שונים, ומציין מידת הענוות לשבייה)

בשפערם ועיבליין - ראש העיר טוון, שלא תהיה ברירה ויצטרך להצראף להפגנה ולפעול ברווח החלטה של המועצות הירוניות.

בכפרי הכרמל אין הענוות (אללה דרוזים). באוצר נצרת פועלים בקרבת הסוחרים.

יש אומרים שייהיה להם קשה מאד להיות יוצאי-דוון, אבל איןם ששים להשבחה. אבל אם תהיה פעילות של מוסתים - לא תהיה ברירה אלא להצראף.

אוצר יפיע - בנט"ל.

כפרי עמק יזראל - איכסיל ודבורייה, אין הערכה שיצטרפו. הבטיחו לא לחת יד לפועלות.

אוצר כפרי נצרת - ראננה, משאדי - בכns של החמש - תהיה כנראה הענוות כמעט-מלאה .

אוצר המשולש וואדי עריה: מעוניין לציין מה היה אתמול בטיביה:

אורגן שם כנס בבית הספר, בו נוכחו ארבעים איש, בעיקר פעלילי-דק"ח והיו חמשה אנשים מכפר קאסם, והחלטות היו להפיק כרוז הקורא לכל תושבי המשולש להשתתף בתכניות ה-30 בחודש, וביום ה'

ב. ■■■■■

יפיזו כרוז לשכנע את כל תושבי המועצות המקומיות לתמוך בהחלטה, ואם לא יסכימו - להפיץ נגד ראי-המועצה כרוזים ולהפיגין נגד ראשי-המועצה מtower מחהה.

סנייף רק"ח במשולש וכפרי ואדי ערה פועלם בדרך מוחכמת. הם חוששים מתגובה של השלטונות על שביתת בתי-הספר וקובעים שהוא ארכיב להעשות על-ידי ועד-התלמידים וההוררים, ולא על-ידי המורים ומנהלי בתי-הספר. בתי הספר יהיו פתוחים והמורים יהיו שם, אבל ועד-התלמידים שהם בהשפעת בנקי - במיוחד בכפרי אזור ואדי ערה, וועדי ההוררים, שהם בהשפעת רק"ח, יפסיקו את הלימודים וימנעו פעילות השלטונות, דרך בה מציעים הם לבצע זאת.

זה המצב, שהוא נכוון ליום שבת.

רביין: יש שתי שאלות: הטיפול בקרקע, והאם נשלחו הצעדים, כי אז ועדאי שכל התהיליך של המינהל הינו ממושך, בכלל הבדיקות, הדיוונים על הפיזויים וכו'.

זרוע: אשר לדיוונים על הפיזויים - עשיינו עבודה מדורצת מאז החלטת-הממשלה. מצאנו, לפי הצעה אחת, שנחגבה רק בקרויה הכלליים, והיומן נתבלה החלטה בהנלה המזומצמת של המינהל - כאמור: אנו יכולים לעמוד בתוך תחום הכספיים עם הרחבות מסוימות סביב הגראין הבנוי של הכפר, פרצלציות שיהיו מוכנות בעוד שלושה חדשים, ותיננתן תמורה בקרקע, עם רישיון-בנייה - כמובן, לפי הפרש מחירים בין רकע סלעית וחקלאית וקרקע לבניה.

הם יכולים לקבל פיזוי זה, אם נצליח להעביר זאת בוועדות-

ה騰נו והבנייה.

העריכנו היא, שבמשך שלושה חודשים, בעידוד משרד-הפנים, נוכל לעשות זאת.

בצורה עצת של פרצלציה למגרשים של שלושת-רביעי או חצי-דונם - נוכל להענות לכל החביאות כמעט, אם נצליח במפעל זה. מלבד זאת, אנו מתראים כ-1500 דונם אדמה חקלאית, על-מנת לאפשר גם חילופין בקרקע לא-עירונית תמורה זה. בוגרת תחתית, לדוגמה, יש לנו 30 דונם שנתבלה על כרך תכנית בניין-ערים, וייהיו שם מגרשים יקרים ביותר, שאפשר מתחת אותם תמורה שטחים גדולים יותר מהשטח המופקע, שאנו פותח לבניה ביום.

טוב מאד.

רביין: בוגרום למה אמרתי בישיבת-הממשלה, שאין לנו קרקע - מה שאמרתי אז, נכון **זרוע:** ומה שאני אומר היום - גם זה נכון: אין לנו קרקע טרשית, או חקלאית מתחת תמורה כל הדונמים הללו. אבל אם עושים מזה קרקע, שאפשר לעשות בה בנייה ואם לקחת בחשבון יחס-המחיירים, שהם 10:1 או 1:15, את זאת אפשר לעשות ולספק בזה הרבה אנשים, מתוך אלה שמהם מופקעת הקרקע. זו פעילות שיכולה להימשך כמה חודשים.

דבר שני, לאור הזכו שනפרנסם, לאור הדיווח שניתן על-ידי פרויקת, הם לא נתפרנסו בילוקוט הפרסומים, והשאלה איזה צו יהיה. האם יפורנס צו 19 - علينו לקחת על עצמנו למשח חזקה בקרקע, וזה אומר - או לא לעשות כלום, או לגדיר או לנטרע סביבה השטח גדר ברושים. כל אפשרות פתוחה, לרבות לא לעשות דבר, אם יוחלט כך. אני بعد מימוש חזקה בשטח.

רביין: לפני ה-30 או אחרי ה-30, אבל נגיע לזה.

דבר שני: אני חשב שדווקא כאן - האינפורמציה טובה.

זרוע: זו הייתה פעולה מדורצת ביותר.

רביין: אם אפשר שטיננהל מקרקעי ישראל ומשרד הפנים יהיו ערוכים לפעולה מדורצת, שנשמשים את הטענה של האקט הזה, כאשר יסתבר שנוחנים קרקע ויש אלטרנטיבה, אמן לא לכולם, אלא במידת-האפשר - זה חשוב מאד.

עד שתי נקודות מקשרות אותו לדברים שהושמעו קודם לכן: -

ג. דודג': אני רוצה לחריד בין הדברים האלה. גריין לדוואג שפער האוצר יארנס דקט
לפי הדוחה.

או זה נשלח אליו - או נפרנס עצמו.

ג. רבינז': זה - א'. גריין לפועל בנסיבות בהתאם להחלטה זו.

ב. אריבת העשות פועלה מזרזת בין המינהל ומשרד הכספי, להאיץ חילוף
באותם מקומות ובמקומות שאפשר לבצע זאת ותדברים אריבתיים להיוות ידועים.
כלומר - גריין לשלו את התיזה שלהם.

בעיה שלישית - בעיית המימוש. אני פאץ' שום זה - נחכה עדריין. חילוף -

זה יתרפסם.

אני מעדיף למסב בשלב שזה נפאה כבר בתחום סובי'ם עם האלטנטיבות.

חומר שני הוא - מה קורה לקראת ה-30 במרכ'ז. יש כאן שאלות עקרוניות ושאלות
פרקיות.

בעיה עקרונית היא - השביתה - מה המשמעות החוקית של שביתה עצמאית. - בחי-ספר,
חניות, - אני מדבר על אותן מקומות, בהם תתרחש השביתה.

נקודה שנייה - מה קורה אם פוגדים בקשה לרשיון לקיום הפגנה ליד משרד רה"מ
וליד הבנמת. וודאי - בעין הפגנה בחוות-ירושלים,
אם פוגעים בלי רשות - מה התגובה.

אליה שלושה מכלולים: השביתה נפקוס; ההפגנות בשלושה המקומות שדבר עליהם;
האם ניתן גריין להיות שווה לאלה, אם יש פניה לרשיון; -
במה קורה במקרה שזה נעשת בלי רשות.

ש. הלל: אוסף נקודה שנדרשת לי בבירור ראשוני שקייםנו, שגם אסם תקופה שביתה
כללית באזוריים אלה בזמנן - כדי יש להניח שפה ושם זה יכול להידרדר לחסינות
כבישים באבניהם ואמיגרים וירידי-אבנים.

ג. רבינז': מאורעות 1929...

ש. הלל: עם כל התפריט יתקיים ותהייה רוח של הסתת, ואלה מקומות שם ר' מועדים לכך,
אני רוצה שנדרש על האין, כדי להתייחס לביטחון כלל, בעודם באיבם
כ噫 יחנן שגרין לקיים כאן איזו הרכות בראש, ומכל-מקום נראת לנו, שגם אסם זה יתפתח כך,
זה יכול בהחלט לגלווס לנצח שעליינו להעדר אליהם.

ג. רבינז': מה הסטוס של שביתה עצמאית?

ח. אדרוק': אני חשב שעל פועלם פאטי'ת גריין, אין אמצעים, אבל ברגע שתיאר
מיידרת לאיזה שהוא דבר אקטי'י, כמו חמיכת-כבישים או דברים דומים -
זה בניגוד לחוק ושאלת של הסדריות מטעורה - באיזו מידה מפעלים אלו איז כוח גדול זה,
אבל על כן דעה אחר-כך, ואולי אשמע על מסגרת ההפגנה והאמצעים שננקטו
מצד המשטרה.

ע. ערן: יש גם נסיוון לקרוא לערבויות מהשחחים לפעילות באותו היום.

ג. רבינז': הם פעילים גם בלי זה.

ש. הלל: יש כאן שאלה, שעליינו, במסגרת המרכות שלנו, בכלל מקרה - לפניהם לרדין
ולמלכיזיה שלנו, שיראו לנו, שלא יגרמו לאי-שקט, משוכן שכן אתה יכול

לקחת עכין ולגופחו, ללא שום אזכור.

ג. רבינז': סבור עליהם, שמכנס יעשן כך... .

הם מתחווונים לזה ברצינות.

ש. הילל:

רביין:

כ. הילל:

כי זה מחייב זהירות יוצאת מן הכלל. על-ידי ידיעתך אתה יכול לגורום להסתה קשה

משמעות ודי לנו במה שתעשינה תחנות-שידור ערביות...

אני מדגיש את נושא הרדיו והטלוויזיה בעברית ובערבית.

מג' קוברסקי:

קבלתי מהמומנה על מחוז הצפון פרטיהם אחדים. הוא אומר, שמאז שנכנס

מג'ב לעניין, זה השפעה טيبة. (לגביו נוצרת)

ב. לדבריו רצוי לרכז כל הממשלה לגביו העניין של העיר נצרת ופחות מזה -

לגביו הפריפריה, כי בפריפריה הדבר לא יהיה משמעותי, וכל המיקוד יהיה כנראה בנצרת העיר עצמה.

לדעתו, לא צריך להיות פאמיביים לקראת העניין. יש מקום למספר-פניות בעדרת

הispiel ומס-הכנסה. אני לא יכולתי לקבל בטלפון פירוט, אבל הוא אמר שקוימו היוסטמגעים

ולדעתו - אפשר לגברים אנשים מtower האוכלוסייה למאמרים של פיצוץ האטיפות הללו, מtower האוכלוסייה
בתוך נצרת העיר.

לא בדקנו זאת עדיין, אבל זה מה קיבלנו.

דבר שלישי, שהוא מציע על-יסוד מגע עם עשת, שבdae היה שאנסי-משטרת יחד
עם אנשי שב"כ יעברו עסק ויישו פולחמתה של רישום בעלי-העסקים. הדבר הזה בעצם יכול
להשפעה השפעה פסיכולוגית חזקה.

א. אחיטוב:

אתה מציין שההחלטות שמקבלים אנו היום, או שרה"מ יחוליט עליהם

תהיינה בסיס לינויים, לפי הנסיבות - להוציא דברים שמחיבים טיפול מיידי, כי המצב השתנה.

רביין:

אני מבין זאת.

אם אני מציע פעולה של החמרה כאן ופעולה מקילה שם ולהסימן זאת לאירוע,
אזי, שתיה אפרות לעשות כך.

א. אחיטוב:

אם כן, חוץ לא לקבל החלטה, אבל לא מחייבים על-מנת לשנות.

רביין:

אני מציע כפי שנראים הדברים היום, אלא שיתכן מהיו שינויים בשטח.

א. אחיטוב:

איןנו דובוטים, אלא מקבלים אנו קו ונשכול ולא בכלל פעם צריך להתריח
בזה את ראש-הממשלה.

רביין:

כך מקווה גם אני.

א. אחיטוב:

אני מציע להקים פרסום העניין, שער-האזור חתום על הכוונים, וזה הפך סופי.
וזאת, כדי שתהיה אפשרות, בד בבד עם הפעולה לפרט את המאמרים שנעשו בתחום הפיזי
וקרקע חיליפה.

כוננתי בעיקר לחוגים יהודים, שעלוquistים להיכנס למערכה, משומש שהערבים
החליטו לא להיכנס למ"מ בנושא זה, וב■ שכח לומר זאת. נדמה לי שזה יועיל בתחום היהודי.

רביין:

מה אתה מציע לעשות בתחום היהודי?

א. אחיטוב:

לפרט ברוחם הזרים פורסמו והענין גמור.

ב. יחד עם זאת - המינהל ויוועץ רה"מ לענייני ערבים ימשיכו להaddir לאכיבור
את נושא הפיזיונים הנאותים וכו'.

רביין:

זה נמסר כבר.

א. אחיטוב:

אני מציע להפסיק בזה.

רביין:

מה שזרו אמר - לא צריך לחייב לפרסום.

זה פורסם והיתה חגובה ערבית, שזה לא נכון.

ע. ערך:

א. אחיטוב: אני מציין לדוחות את תפיסת החזקה בקרקע עד לאחר ה-30 בחודש, או לעוד שבועיים, או לעוד שלושה שבועות, ובלבד שיהיה להם ברור, שהענין סופי. זה חשוב מאד להבניהם לדווחתם שזה סופי.

ג. אני بعد לאפשר כמובן הופעה בפניו ועדת חוקה, חוק ומשפט, וכל הופעה אחרת

במועדת הכנסתה.

אייננו מחייבים על זה, כי ועדות הכנסת רימנויות להחליט על כך בעצמן.

ד. רבין:

אני بعد לאפשר לנציגות מצומצמת בסדר גודל של מאה איש, ולא יותר מזה, להפגין בפניו משרד רה"מ.

א. אחיטוב:

איך תקבע שיהיו אלה מאה איש בלבד?

ב. רבין:

לא ניתן רשיון ליותר מזה.

ג. הלל:

כאשר היו הפוגנות בזמן קיסינגר, יכולם היינו לווסת זאת. אמרנו מראם, שלירושלים נדרשה להבניהם לא יותר מרבעה אוטובוסים, שייבואו עם מפגינים ואת השאר עוזרים לבניינה לירושלים.

ד. הלל:

יש לא מעט אלמנטים יהודים בירושלים, שברצונם ובשםם יגיבו על-כך.

א. אחיטוב:

נגד אלה אין לך תרופה. אני מדובר על ערבים.

ב. רבין:

יש מצב שאתה קובל שיהיו מאה איש וכיום יותר מזה? יש בכך זה משחו בחוק?

ג. אחיטוב:

אנו יכולים לומר, מהנסיון, שלושה- ארבעה אוטובוסים יכנסו ולא יותר.

ד. רבין:

על כל פנים - זה יביא לכך אלפיים לא יהיו בהפגנה כזאת, אלא פחות מזה.

טו. רבין:

לגביו מה שעלול לקרות בישובים - העניין נוצרת, הוא המדיאג ביותר ובישובים - פחות מכך. נדמה לי שהפוגנות-כזה, שיחות הרתעה ושיחות-שכנוע בהחלט עשויה להקטין את המידדים של הפעולות.

איינני חשב שעליינו להגייע למצב, שם תהיה שביתה כללית, נלא, כפי שועשים אנו בשטחים, ונפתחת את התריסים. זה לא צריך להשתות. איינני חשב שתהיה אפשרות למנוע שביתה כללית. אני חשב שלמרות שודאלא ניתן רשיון להפגנה המוגנית כללית, אם היא תהיה - כדי להיבנים לעימות ולפזר הפגנה של שירותים אלפי אנשים. זה הם מחייבים. ב-1 במאי בשנת 1958 הייתה הפגנה ברחובות נוצרת והם הרימו שירותים אלפי איש. אם תהיה הפגנה של שירותים אלפי איש - הבעייה שלנו תהיה קשה.

טו. רבין: בשנת 1958 כאשר זה החל להיות חמוץ, הייתי אלוף הפיקוד, ולקחת לייחידת-משטרת צבאות וזה לאלקח יותר מעשרים דקות וכולם התפזרו. איינני אומר שההסתוריה יכולה לחזור על-עצמה.

ט. זורע: שוטר אחד ביום הכהפורים יכול היה לפזר עשר תלמידות שעלו ממנזר הבתולה.

אבל הוא הגיע עד מטה המשטרת והגיעו משמ ארבע-מאות שוטרים...

א. אחיטוב: היום המשמעות שוניה ועלולה להיות הדדרות של פגיאות קשות וαιיני מציין להיכנס להתרומות בתוך רחובות נוצרת. אבל כל נסiron של יציאה מהגבול - צריך להחכם ואם אין דרך אחרת - גם בכוח. לסתום כבישים - לא בא בחשבון בשום אופן; להתרץ מחוץ לעיר נוצרת ולהגיעו לצומת ליד הפיקוד - זה לא בא בחשבון. גם אם הם יעשו הפגנה בלתי-חוקית, אני חשב שצריך למנוע מההתקבש והענין יעבור.

נדמה לי שהתעניינות במקרה זה - חפריע לנו יותר לגביו העתיד. עזקאנן.

ש. סולדנו: קיימנו שיחות עם עשרה אנשים, עט 48 ראשי-מוסדות מtower החמשים, וגם הודות לשיחות אלה לא באו לפגישת הראשונה.

הרשות שלנו שם עתה חסרי-אונגים. גם החירובים, אם הם אומרים שיעשו הכל שלא תהיה שביתה - אנקנסופק אם ישלו בכפר. פירוש הדבר, שגם בכפרים עם ראשי-מוסדות חירוביים - יהיו שביתות. אנו רואים הבדל גדול בין משולש והגליל. אם המאכਬ לא השתנה עד ה-30 בחודש, התסיסה שם יותר קפנזה מאשר בגליל המזרחי. צרכות להיות החלטות, אבל לא התגרויות.

ג. רבין: אמרתי שנדון בזה בעתו, ולא הייתה החלטה.

ש. טולדנו: אני מבקש לעשות החלטות ולא לעשות דברים שיש בהם לבירות יותר מאשר נחוץ הדבר. עליה על השטח עם גדרות - אני חושב שזה מעשה טוב לעשותו עתה. מהמגעים שלנו ומtower הכרזת משחד יש הוכחה שכאשר אומרים שיקבלו קרקע תמורה קרקע - יש לדבר חשיבות עליונה, ואני רוצה רק לברך על מה ששמענו כאן. אני חושב שזה חשוב מאד, ביחיד אם זו קרקע לבניה, כי להם זה דרוש מאד. אנו ממשיכים עד ה-30 בחודש ונבקש למאות אנשים ולכל מעצבי-דעת הקהל שם ונפגש ונבקש החלטה לגבי ה-21 בחודש, ככלומר - אישור לביטול הפגישה אתם.

א. דקל: לאור המאכוב שלהערכתנו האפשרות להידדררות הינה סבירה ביותר, אנו יודעים שיש מהססים בין ראשי הרשותות, אבל אין לנו הרגשה, שהם בעלי-השפעה במידה מסוימת על-מנת לעזרה הידדררות אפשרית.

לאור הניסיונות הראשונים שלנו, כולל הנסיון בניצבת בשבת, ומה שהיה בטיחיה, הגענו למסקנה, שהפגנת-כוח כבר היום - על-ידי הגברת מסיבית של נוכחות המשטרה, בעיקר משרד-הגבולה, בראש-וראשונה בניצבת ובצורה לא-כלכך צפופה בישובים אחרים - יכולה בהצלת תרום למחשבה נוספת. אנו חושבים שזו לפחות אחת הדרכים שיכולים לתרום לצמצום הפעולות, כאשר זו צריכה להיות מלאה בנוכחות בכל מפגש, בכל אסיפה.

דעתנו היא, שלגביה השביתה הכללית, אנו ראשית-כל - חייבים למנוע שתואחותיה יפגעו בדברים שהם מחוץ ליישוב היהודי.

פירוש הדבר, כפי שנאמר קודם לכן, שאין כל אפשרות למנוע השבתת-הليمודים - במידה וילדים לא יבואו לבתי-הספר. אי-אפשר למנוע בסיכון של דבר לחצים על בעלי-עסקים, שלא לסגור את עסקיהם. אפשר לחבל בעניין זהה, אבל זו לא יכולה להיות פעולה החלטית, כאשר יש מצדדים מיד תוצאות. יש הכרח למנוע כל הידדררות לגבי חסימת-כבישים, דרכים בין-עירוניות לגבי זריקה ויידוי אבניים והכרוך זהה.

במידה וזה ניתן מבחינה מטරית, אנחנו לוקחים היום חלק בהם מגע-הסברה, אבל לדעתנו - הבעייה העיקרית היא, שאנו חייבים להפgin כוח, כדי שהחברים הכבדים יתחילו להבין שהענינים אינם פשוטים כל-כך. וזה, כמובן, תלוי באמצעות העומדים לרשותנו, שבלאו-הכי הינם מוגבלים.

אם תתקבל הגרסה, שאנו ניכנס באורה מסיבית לניצבת, כי אנו רואים אותה מרכז-הפעולות הזאת, ותהייה נוכחות הרבה יותר מוחשית גם בכפרים אחרים - אנו נצטרך להעדר לזה, ולא אכנס עתה לפרטים המדוייקים, לגבי העניין הזה.

ג. רבין: רק לא וודאות). צרכות להיות איזו שהיא וודה, או גוף בהשתפות כל הגוף הפעילים בשטח, על-מנת לתחם את הפעולות, כדי שלפחות כולם יעשו אותו דבר לגבי המדיניות שתיקבע בעניין זה.

ג. רבין:

כדי לא להתחילה בפרטים יתר על המידה, נראה לי העניין כך: הבעייה המרכזית היא בעיית שמירת הסדר הציבורי. זו הבעייה.

זו מדינית-חוק. הבעייה לשומר על סדר ציבורתי בתוכה. יש פעילות שאריכה להעשות בקשר לפרסום ההפניות וההסברת. מאחר שמדובר בשמירת סדר ציבורתי, לדעתו ריכוז העניין בידי שר-המשפטה, כמובן - זה צריך לעובד בתיאום עם משרד הפנים, עם שב"כ ועם היועץ לענייני-ערבים וכן עם הגורמים המשפטיים המתאימים. אבל האחוריות היא אחוריות מינימטלית של שר-המשפטה. ביסודו של דבר, זו פעולה לשמירת הסדר הציבורי.

הכוויים המנחים הם אלה: אני חושב שתחילה הופעה וההשפעה לא אריכות להעשות ב-30, אלא "דה סונר - דה באטאר". איני יודע היכן פלוגות משמר-הגבול נמצאות ומה אפשר לעשות אתן. אבל פלוגה המכמתה בנצרת עשו סיורים וקצת יותר פטרולים - יש לה השפעה.

ש. הלל: ذات התחלנו כבר לעשות.

ג. רבין: אם כן, קלעת לדת גدولים... הפגנת-גוכחות, זה עניין חשוב. ברור שנצרת היא המרכז ובשביל להצליח שם, מותר אפילו לזמן את הפריפריה.

דבר שני - ירושלים. איש לא תתייחס לזה. - מה אם הם מבקשים רשות-הפגנה כאן. אינני بعد ראש הממשלה. איני יודע מה לגבי הכנסת, אבל נדמה לי שזה לא בסמכותנו בכלל.

א. דקל: הכנסת אינה בסמכות ויזל' הכנסת צריך לאשר את הרשיון.

א. שרוני: צריך להפריד וכך למנוע הפגנה ברחובות-ירושלים. אין סיבה למנוע זאת ליד הכנסת, אבל שתהיה שקטה - במידה ויפנו לקבל רשיון. צריך לנחות בחיריפות במידה ולא תהיה פניה לקבלה-רשויות להפגנה בכל מקום שהוא.

אני רוצה להזכיר, כדי שקורא את כל ההודעות שנתפרסמו על-ידי צווי-הפקעה, אני חשב שהיא חשובות הודהה שתכלול את הדברים כולם.

ג. רבין: אין על כך הצעה לסדר-היום בכנסת?
ח. צדוק: אפשר להזמין.

א. מזרחי: הייתה הצעה ולא הכירו בדחיפותה.
י. ש. הלל: יותר טוב להגיש עניין זה שאלתא.

ההודעה צריכה לכלול הודעה מהדרג המוסמך ביותר, על אישור וחתימת צווי-הפקעה
- שזה סופי, מסוכם ומוחלט.

ב. באותו הזמן, להודיע מה שאמר זרו, שיש פתרון לחלק מהבעיות, על-ידי קרקע-חליפין למטרות בניה, יהיה ברור שיש לזה פתרון.

במקום זה, מהدين לחת הצהרה חד-משמעות לגבי שמירה על הסדר הציבורי. אלה הדברים שצריכן שייהו כלולים יחד: המצב הסופי כפי שהוא, הפתרון הנראה תוך מטפר-חדשים כפי שהוא מוצג והצהרה בנושא שמירת-הסדר.

אני חשב שצריכן לקנות חזקה בשטחים, איני יודע אם לפני או אחרי ה-30 בחודש. אולי לא צריך להחליט עתה על המועד, אבל מוכראים לנחות בהחלטות מיד מלכתחילה. יש סיכוי ולבן - צריך לבצע זאת. אני רואה כפניות להכריז על נזרת ליום מסוים, שהוא מחוץ לתהום לאחרים והערבים יעשו זאת הפגנות כעולה על רוחם.

א. אחיטוב: אם תהיה הפגנה גדולה בתוך העיר, אני לא מציע לנסתה לפזר אותה.

א. שרוני: הם ישייבו את האפקט גם בתוך העיר. הם מכיריהם את העניין. לא יתכן שיתהיה

מקום בו ערבים ימנעו מأتנו להיכנס אליו.

אני זוכך בדיקת מה קרה בשנת 1958. שמעתי מה אמר שר-הממשלה לגבי משמר-הגבול. ניתן למנוע ואסור סיור צבאי, שאי-אפשר להיכנס לשטח. זה אסור וצריך למנוע זאת ושלא יקרה הדבר בשום פנים ואופן. אני חשב שצריך להזהיר ולהשוו על צעדים לגבי מניעת הופעתה בפני אונ"מ ומוסדות ובכנותים מדיניים או אחרים, כמו היכנס בקנדה. אני יודע איך זה מבנית החוק, ואם הם יכולים לנשוע או לאו, אבל לחזר - אפשר למנוע מהם.

אין צורך שיופיעו בכניםים כאלה. זו תחיה סנטזיה בינלאומית, ועלינו למנוע זאת.

ח. צדוק: אני שומע שהצווים נחתמו. צריך לדוד את הפרסום ו Abedok את העניין.

אינני חשב שצריך למהר עד סוף חודש זה, באשר למימוש פיסי של החזקה. זה גם לא הכרחי לביטוס הזכות. כאשר מדובר באדמות-ארושים, המימוש בעצם בדרך כלל הוא בזמן שנייגשים להשתמש בהן. אבל עוד חזון למועד.

כפי שנאמר, אין לנו אפשרות למנוע שביתה פאסיבית, אבל בכלל פרט, כאשר שביתה כזאת מקבלת צורה של עבירה על החוק - היא עבירה שבדרך כלל אנו לא מתיחסים אליה בחומרה - אבל צריך לפעול. כלומר - אין להשלים עם הידדרות של השביתה המאושרת, מבחינת הפרת-הסדר. לגבי הפגנות במידה שימושה מוחץ ברוז זה, שלגביה הפגנה בפני הכנסת ומשרד רה"ם, הם לא מדברים על בקשת-רישון, אלא על רשות לגבי התהלהכה, צריך להזירם, שדרוש רשות לכל דבר; כאשר הם יגיעו עם בקשת רישון - צריך יהיה להנחותם, לדעת, להפגנה שקטה, סטטית.

ש. הלל: לזה קוראים אנו "עוצרת".

ח. צדוק: כן. ואם נדרש להפעיל בhalb את כל-התקשורת - גם זה יתרום.

א. שרון: זה יהיה קשה יותר.

אינני מעודד את ההפגנה, אבל אם היא שקטה וסטטית - אפשר גם בנסיבות מסוימות לנצל אותה לחיבור, שהנה - בישראל יכולים הערבים להפגין הפגנה נגד הממשלה.

ש. טולדנו: ההיקף ידוע לשדר? זה יכול להגיע לעשרות אלפיים איש.

א. אחיטוב: הצעתי להגביל זאת וראש-הממשלה חשב שאי-אפשר.

ח. צדוק: אני חשב שאפשר להגביל זאת. אני חשב שצריך לעשות שורה של פעולות, שהן בבחינת "דפיו זינג", לקדמת סוף החודש ובמסגרת זו - אני רואה שיחות-שבוע, הפגנת-נווכחות, קבלת-משלחות שקטות. אני מדבר על הכנסת. אם רוצים לראות את המינהל - אדרבה; אם רוצים לפגוש פלוני אלמוני או היועץ - שייפגשו. כלומר - צריכה להיות נכונות לקבל משלחת, להאזין לה, ולא להתחייב על שום דבר. צריך "טו פלאי אפ" את עניין הקרן החליפה. שמחתי לשם שזה מקבל עתה מימדים סבירים, וזה כבר עניין רציני.

אשר לבלי-התקשורת: הצרה ידועה וצריך לנשות ולראות מה אפשר לעשות.

י. רבינ: בשבוע הבא צריך לאשר בминистр את תקציב רשות-השידור...

מ. זורע: שתי נקודות: 1. מימוש חזקה. יש לי חשש, לא כל-כך לגבי זה שלא ממש את החזקה הפיסית, אלא שיבוא המון ויחרשו בשטחים שהוכרזו כשטח מופקע. לכן, צריכה להיות לפחות מניעה טוטאלית של מימוש חזקה שלילית, אם לא מימוש חזקה חיובית שלנו.

2. מפגשים: בין אלה שהופיעו לפני יש שניים שטיינו לבטל:

1. הבתוחתי להם, כלומר - במסגרת מסע-ההסברת שהתחלה לערוך על זכויותיהם, בהתאם לחוק תכנון ובניה, צריך לקיים ביזמת המרכז של השלטון המקומי, החלק הערבי שלו, איזו

פגישה. הדברים הקודמים האיעו כאן שלא לעשות אותה. —

ח. איזוק: אני بعد זה.

מ. זורע: כי הם חוששים שבאותה פגישה יציגו הם — —

ח. איזוק: משלחת במינהל, במשרד הפנים — אני بعد.

מ. זורע: קודמת לזה פגישה שהבטחנו לראשי המועצה.

ג. רבינ: נפריד בין ראשי השלטון המקומי, אם הבעייה נוגעת לאפון, שתיפגש עם כמה אנשי כפרים הנוגעים לדבר.

מ. זורע: עם המשאה.

ג. רבינ: מהא אחוז.

מ. זורע: אמרתי להם, שאראה אותם. נתנו להם פירוט כללי על עניין זכויותיהם, לפי חוק התכנון והבנייה. ובין היתר — המינהל יתן להם וירשם על שם המועצה המקומית את הדריכים והשתחים של הבפר, בלי התנגדות. זה לא היה נהיר להם ואיינט יודעים על כך.

אחר הפגישה הוא סיפר סייפורים אחרים, כפי הנראה. אבל אני הבוחתי להם פגישה, שבה אסביר להם לכל כפר וכפר, — אילו חלקות "ברחל בתר הקטנה" כלולות מצד ההפקעה. זה הסבר ראשוני שמייעם להם, שהם מדברים באופן כללי.

אבקש שתיהה לפחות החלטה, אם ממשים את שתי הפגישות האלה או לאו, כי הוצע לשר המשפטים לבטל זאת, מחשש בכך בנסיבות פגישות אלה הם יציגו תביעות אולטימטיביות שיפוכו את הפגישה.

ש. הלל: בקשר לזה, ברור שאנו צריכים לעשות בכל הדברים החשובים מעתה עד מועד זה — שיחות, דיבורים והסבירה. מישו ציריך ליטול עניין הענין הסברתו בתוך הרחוב היהודי והיהודי גם יחד. נראה לי שמקראוי-ישראל והיועץ לענייני-ערבים הם אלה שצרכיהם למצוא את הדריכים, כדי שכל אחד ברחוב היהודי והערבי ידע את הדברים.

מайдך, אני מציע להמנע מכל דבר, שיש בו משום גרווי, שאינו הכרחי לגמרי — כמו גידור. דברתי עם מנכ"ל משרד הפנים והיו להם אילו בקשות להריאת בתים בתקופה זו ואני נדחה זאת. כלומר — לא ציריך לעשות דבר, שיבול לאפשר מיקוד העניין עליו. עתונאים, רדיו — אני ממליץ שתיהה פגישה בעניין זה עם עורכי-העתונים שלנו, — כי גם הם יכולים להרום תרומה לפני העניין ועלינו להסביר להם את העניין בצורה אחראית ולומר להם, שיש כאן גם סכנה של ליבוי-ישראלים והידידירות. לדעתך — זה יכול להועיל. נראה לי שזה דבר בעל חשיבות.

ח. איזוק: העיקר זה הטלביזיה.

ש. הלל: אני חשב שהעניין ראוי לפגישה עם עורכי-העתונים בדרגת גבוה, כדי להציג את העניין, שייהיה מוצג بصورة אחראית, לאומית וצריך להצביע על הסכנות שטמונותם בדברים כאלה, אם הם יוצאים משליטנו.

עלינו למזוודה דרך הבטיח שבנושא זה, מתוך רצון וכו' — יהיה שיתוף-פעולה אמיץ עם הרדיו ובמיוחד — עם הטלביזיה, כי כאן אנו יכולים לגרום להידידירות. ציריך לדבר עם שר החינוך והתרבות ועם מנכ"ל רשות השידור. علينا להעמידם על חומרת הדבר ולעמוד אתם בקשר ואפשר אולי לעשות משהו בנידון.

ראיתי את הבלתייטראות הראשונית השבוע, בנוסח זה, ב"גינוי-ראש". לבן, אפשר לעלות על זה ולפנות ולהסביר. הם לקחו עניין ההפקעה והציגו זאת בשירה ומזמור... ש. טולדנו: הם לא היו נגד ההפקעות.

ש. הילל:

אני מסכים שזה יכול להיות גרווע יותר, אבל כאשר בחכנית בזאת מדובר על "רק לא לנשל ולא לנשל את האיכר" - הוא איננו יודע על כמה אקרים מדובר שם. לעניין ירושלים: אבקש שאליך דקל יביע חידתו; לא היה סיבום סופי בזאת עד עתה. אניזכיר נסיוון שלנו בעניין זה של עיקרי ובירעם והתלבטו לנו לבטים גדולים ולבסוף אישרנו גם כך הפגנה והיא עברה בסדר, והיא עברה את רחובות-ירושלים. אינני מטלב, אלא אומר, שהיה כבר מקרה דיל דומה. הם ביקשו להתכנס לעזרה ולאחר מקום, לצעוד בצדקה מאורגן ליד הכנסת.

א. מזרחי: הם עברו משער יפו עד היציאה מירושלים.

ש. הילל: היה לנו בעניין זה נסיוון חיובי. אם אפשר היה לעשות זאת ליד הכנסת בלבד, זה היה טוב. איני בטוח שאפשר להגביל זאת, וזה לא פשוט. בסך הכל - איני צופה בדברים חריפים דוקא בירושלים. לא זה השטח שהם מתכוונים לפעול בו בחריפות.

א. אחיטוב: זו הפגנת-כוח ותהייה השראה חזקה מאד להמשך הגלגול ובירושלים אסור לחת מצה.

במשרד רה"מ - אפשר לזמן זאת. אמרו בזמננו שיבואו מה וbao ארבע-מאות, וגם שמונה-מאות זה לא נורא, אבל לא יותר מזה.

ש. הילל: איני יודיע אם אפשר להגביל מבחינה מספרית, אבל דבר אחד הכרחי לעשות בירושלים לפחות ואולי גם זה אין שהוא יתרוקן. אם הם נערכים למשהו בירושלים, ביום שלישי, - אם כי אין לי השובה על כך כרגע, - זה טוון תשובה גם אחר שיחות אתם.

אני מציע להקפיד מעתה, שככל אינפורמציה שתהיה לכל אחד מהగורמים היושבים כאן, שהיא תזרום ונקיים מטה מעודכן בכל יום לגבי כל דבר ובכל עניין הקשור. לא יתכן מצב, שmagיע סיפור זה או אחר והכל צריך להיות מרוכז יחד ובעניין זה צריך לקום מטה, שיוכל לפעול לאור המידע שיזרים מכל הגורמים, וכל אחד מתבקש לרכז את מיטב המידע שבידו, ובמיוחד הפניה מופנית אל שב"כ, שטבע הדברים ערוך הוא לכך.

התחלנו כבר בהפגנת הוכחות, הפגנת-כוח באזרע, ולא נראה לי שאפשר לעשות עליהם תרגילים, שאנו עושים אותם בהצלחה בגדה ובמזרחה-ירושלים. במזרחה-ירושלים עושים זאת שואלים, אבל כאן אסור לנו לעשות הפגנת-סרך. אינו יכולם לעשות זאת, אבל נוכחות מפגינים לנו, עם מעט משמר-הגבול שיש לנו ועם טיפולים מוגנים של אנשי-משטרה מבית הספר לשוטרים בשפרעם וכו'".

אני חשב שניהיה זקנים לחגבור משמר-הגבול, ולא נוכל לקחת אותו באותו היום מירושלים.

ג. רבינ: ישנה גם בעייח-שטחים.

ש. הילל: באותו יום זה יהיה בירושלים ובאותו אזור. אני חשב שצרכית להיות כוננות מסוימת ותגבור למקרה של דברים לא-נעימים, גם בכבא. איני מציע פעללה, אלא כוננות, שתהיה שם, לצורך זה. עליינו לדעת שבקרה של דבר לא-נעימים, צריך לדעת שזה קיים; מה שאמר אריך לגבי נארת, שהרחוב הראשי של נארת צריך לעשות כל ממש שיתה פתח, וגם נארת התחתית - יש בזאת משהו. אבל זה לא פועל בהחלה וזה צריך לא-מעט הערכות. אני מציע לבחון זאת, כי יש בזאת משהו שנארת לא תהיה סגורה ומסוגרת, ואפשר יהיה להיכנס ולצאת ממנו. אני רואה בזאת ערך של ממש.

ח. אדרוק: לדברי אריך: אני לא הייתי כורע זאת עם הפגנה שלנו לגבי קרקע והפקעה כיון אחד הוא הפעולה, כאשר משבירים אנו להם מה זכויותיהם ומה יכולים לחת בהם בתמורה ולא כל קשר עם זה - אומרם לראשי-הציבור הערבי, שלא נשלים עם הפרת-הסדר. לא הייתה כורע שני אלה יחד.